

skattepligtig person afgår ved døden, ophører skattepligten ved dødsfaldet. I § 12 bestemmes, hvorledes der skal forholdes, når en hustru har været særskilt beskattet i henhold til § 4, stk. 2, i tiden indtil dødsfaldet. §§ 15-18 indeholder reglerne om beskatningen i tilfælde af henholdsvis hensidder i uskiftet bo, privat skifte og offentligt skifte. Har en gift kvinde været ansat særskilt til skat af indtægt af den i § 4, stk. 2, omhandlede art, og afgår hun selv eller hendes mand ved døden, skal der efter reglen i forslaget § 12, foretages en afsluttende ansættelse af de indtil dødsfaldet oppebårne indtægter af nævnte art. En sådan afsluttende ansættelse skal foretages, hvad enten den efterlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo, eller der skiftes privat eller offentligt efter afdøde, og de omhandlede indtægter skal i konsekvens heraf ikke medregnes i indkomstansættelserne efter §§ 15, 16 og 17.

Når en gift person er afgået ved døden, og den efterlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo, skal der efter forslaget ikke foretages nogen selvstændig skatteansættelse af afdøde for tiden fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket dødsfaldet er sket, og indtil dødsfaldet. Den efterlevende ægtefælle overtager efter forslaget § 15, stk. 1, beskatningen for hele det indkomstår, i hvilket dødsfaldet er indtruffet, på samme måde som den pågældende i øvrigt ved sin bestemmelse om at hensidde i uskiftet bo indtræder i og overtager afdødes økonomiske rettigheder og forpligtelser. Reglen omfatter efter sin formulering også tilfælde, hvor det er ægtemanden, der er den længstlevende; i disse tilfælde får reglen i almindelighed ikke selvstændig betydning, men man har valgt den nævnte formulering dels for at give en samlet fremstilling af beskatningen ved uskiftet bo og dels fordi reglen kan få selvstændig betydning i de sjældent forekommende tilfælde, hvor ægtefællerne på grund af faktisk ophævelse af samlivet ikke var sambeskattede ved hustruens død. Er det hustruen, der er afgået ved døden, fortsætter mandens selvstændige skattepligt, således at den for tiden indtil dødsfaldet omfatter alle de af ham, hustruen og eventuelle sambeskattede børn erhvervede indtægter. Undtaget herfra er dog hustruens indtægter af den i § 4, stk. 2, omhandlede art, idet der for disse indtægters vedkommende skal foretages en afsluttende ansættelse, jfr. § 12. For tiden efter dødsfaldet omfatter mandens skattepligt alle af ham og eventuelle sambeskattede børn erhvervede indtægter samt alle øvrige af de under det uskiftede bo inddragne fællesbomidler flydende indtægter. På tilsvarende måde er manden formueskattepligtig for det omhandlede indkomstår af hele fællesformuen

samt sin særformue og eventuelle sambeskattede børns formue. — Er det manden, der er afgået ved døden, bliver hustruen selvstændigt skattepligtig fra tidspunktet for dødsfaldet, jfr. forslaget § 13, og efter den anførte bestemmelse i forslaget § 15, stk. 1, får hendes selvstændige skattepligt virkning fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket dødsfaldet er indtruffet. Også i disse tilfælde skal der dog efter § 12 foretages en afsluttende ansættelse med hensyn til de af hustruen før dødsfaldet oppebårne indtægter af den i § 4, stk. 2, omhandlede art. Hendes selvstændige indkomst- og formueskattepligt får således samme omfang som foran angivet for manden i tilfælde af hustruens død. De forinden dødsfaldet erlagte foreløbige skattebeløb godskrives enken og bliver tillige med de af hende for resten af indkomståret erlagte foreløbige skattebeløb modregnet i slutskatten for hele indkomståret i overensstemmelse med reglerne i forslaget § 60.

For efterfølgende indkomstår er den i uskiftet bo hensiddende ægtefælle efter sædvanlige regler indkomstskattepligtig af det fulde udbytte af fællesformuen og formueskattepligtig af hele fællesformuen.

Består det uskiftede bo endnu ved den længstlevende ægtefælles død, vil hele fællesformuen blive inddraget under skiftet efter afdøde, og dennes bo vil blive beskattet i overensstemmelse med de senere omtalte regler i forslaget § 16 om privat skifte eller §§ 17 og 18 om offentligt skifte.

Finder skifte sted i den længstlevende ægtefælles levende live, er det i § 15, stk. 2, foreslået, at ægtefælless indkomst- og formueskattepligt med hensyn til fællesbomidlerne skal fortsætte under skiftebehandlingen på samme måde som under det uskiftede bo. Et sådant skifte finder navnlig sted efter begæring af den længstlevende ægtefælle, eller når denne agter at indgå nyt ægteskab. Ægtefællen bevarer sædvanligvis rådigheden over boet under skiftet, og ægtefællen — ikke arvingerne — hæfter for boets gæld. Det er derfor fundet bedst stemmende med den faktiske økonomiske situation under skiftet at lade ægtefællen være fortsat skattepligtig af bomidlerne indtil skiftets slutning. Skiftes der offentligt vil det ved den foreslåede ordning endvidere blive undgået at etablere boet som selvstændigt skattepligtigt. For så vidt angår tilfælde af privat skifte bemærkes, at medens privatskiftende arvinger sædvanligvis bliver skattepligtige af boindtægterne fra dødsfaldet at regne, indtræder skattepligten med hensyn til indtægten af bomidlerne i de her omhandlede tilfælde først fra skiftets slutning. Bestemmelsen om, at ægtefællens